

RESSÒ DE LA PARAULA

Laic en la Quaresma

La Quaresma ens dona la gran oportunitat de posar a prova l'autenticitat del nostre «ésser cristià».

Posar a prova consisteix a sotmetre alguna cosa a una situació difícil, perquè posi de manifest la seva capacitat i fortalesa. Així se sol fer amb materials, institucions, fins i tot persones en la professió, etc. El temps de Quaresma ens serveix per a créixer i madurar, precisament perquè evoquem, revivim, les proves que ens permeten trobar, adonar-se, reconèixer, què hi ha realment al nostre cor; des d'aquí avançar i créixer en l'Esperit. Ja ho va dir Jahvè al Poble d'Israel: «Et vaig fer passar pel desert per a saber què hi havia en el teu cor» (Dt 8,2).

Tota l'Església i tots en l'Església hem de créixer travessant proves, algunes comunes a tothom i altres més pròpies d'un estat o carisma. Així, ja que estem centrats en el laicat i els grans reptes que té avui plantejats, reconeixem aquestes proves que han de travessar els cristians laics, per la seva particular condició de viure la pròpia fe, com a membres de l'Església i inserits en el món.

Sant Pau VI, quan encara era Mons. Joan Baptista Montini va mantenir una rica conversa (una de tantes) amb el seu amic, el filòsof Jean Guitton, cristià laic molt conscient de la seva missió en el món de la cultura i també de la política. El cardenal li va fer observar:

«La seva prova de laic, cal sentir-la; jo diria fins i tot que cal sofrir-la. No hi ha solució fàcil per

al que és per naturalesa difícil. Quan cal estar dividit, cal suportar per amor l'estar dividit...»

Al·ludeix a les tensions ideològiques en el món i en l'Església, per acabar subratllant:

«No tingui por per no sentir-se còmode en aquest món. Res no és còmode en aquest lloc de pas... Tasca dels filòsofs cristians i dels laics: evitar que les veritats de fe esdevinguin (mers) símbols de realitats humanes.»

No pretenem que es copsi el valor i la profunditat d'aquestes paraules. Sols desitgem subratllar un

aspecte d'aquest missatge que incideix necessàriament en la vida del laic que busca ser sincer i conseqüent amb la seva fe enmig del món i membre de l'Església. ¿No diem que a l'Església, especialment els laics, han d'estimar el món? És lògic que de vegades un s'hi senti identificat. Però també en moltes altres ocasions, sofreix la distància, allò que veu com a errors del món, i se sent indignat o profeta crític. ¿Per què tantes vegades el cristià no «està còmode» en el món? ¿per què fins i tot, encara que sigui de naturalesa diferent, es queixa de l'Església?

Com en tantes altres ocasions, viure aquesta tensió està lluny de constituir un signe de falta d'autenticitat del laic. Al contrari, demostra que viu quelcom que experimenta tot veritable deixeble de Crist: viure a fons en el món, compartint les seves alegries, sofrint les seves faltes, i ressuscitant constantment en esperança.

Això no és una fórmula que, aplicada d'una vegada per sempre, es té assumida, com adquirida, en el baptisme o en un acte de fe i conversió joiosa. Si se'ns permet aquesta comparació, direm que, com que la crisi és crònica, a manera de malaltia, sempre serà necessària la medicina. La medicina es pren com a prova, que, assumida humilment, ens permet créixer, madurar, avançar en el camí apassionant en el seguiment lliure i responsable de Crist.

† Agustí Cortés Soriano
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

APUNTS PER A L'ANÀLISI

La darrera temptació de Crist

Amb aquest títol, Martin Scorsese fa uns anys va rodar una pel·lícula sobre Jesús. És impactant el monòleg final de Jesús a la creu, amb el tema de l'angoixa pel possible abandó del Pare: «Déu meu, Déu meu, per què m'heu abandonat?»

Deixant apart la fantasia del guionista de la pel·lícula —en Paul Schrader— el fet és que ens trobem davant la darrera vegada que Jesús era temptat i possiblement la més dura. Durant la seva vida, el diable l'assetjà repetidament: deixar-se portar pels qui cercaven un messianisme polític, utilitzar en benefici propi la seva condició divina, el cansament o la decepció provocat per la manca de comprensió dels deixebles, la por davant el sofriment de la passió... podien haver estat temptacions de Jesús.

Tot just iniciat el seu ministeri apostòlic, els sinòptics recullen tres temptacions de Jesús, durant la seva estada en el desert, després del baptisme.

1. S'acosta el diable: «Si ets fill de Déu...». En quin deuria dir el temptador aquestes paraules? Amb incredulitat, amb aires de burla o amb afany provocador: que Jesús faci ús de la seva condició divina per satisfer la fam?

«L'home no viu només de pa...», respon Jesús. No viurà cercant el seu propi interès. No serà un Messies egoista. Multiplicarà els pans quan vegi passar fam als pobres. Ell, en canvi, s'alimentarà de la Paraula viva de Déu.

2. «Si ets fill de Déu...» li repeteix el temptador des del pinacle del Temple. Proposa a Jesús una entrada gloriosa a Jerusalem baixant del cel com un Messies gloriós. La protecció de Déu està assegurada. Els àngels en tindran cura.

Però Jesús no serà un Messies triomfador. No vol posar Déu al servei de la seva glòria. No hi haurà senyals del cel. Solament signes per a curar els malalts.

3. Encara una tercera temptació dalt d'una muntanya alta, albirant tots els reialmes de la terra.

Jesús reacciona amb fermesa: «Ves-te'n d'aquí, Satanàs». No ha vingut al món per a dominar sinó per a servir els qui viuen oprimits. No serà un Messies dominador sinó servidor. El regne de Déu no s'imposa amb poder sinó que s'ofereix amb amor. I afegeix com un advertiment per a tots els qui vulguin seguir-lo: «Adora el Senyor, el teu Déu, dona culte a Ell tot sol.»

Aquestes temptacions venien de fora. La de la creu neix en el seu interior i fa posar en dubte tota la seva obra redemptora. Però Jesús, superant l'humà sentiment d'abandó i decaïment, reafirma la confiança en el Pare: «Pare, confio el meu alè a les vostres mans». Tot s'ha acomplert.

ECO DE LA PALABRA

Laico en Cuaresma

La Cuaresma nos da la gran oportunitat de posar a prueba la autenticidad de nuestro «ser cristiano».

Poner a prueba consiste en someter algo a una situación difícil, para que ponga de manifiesto su capacidad y fortaleza. Así se suele hacer con materiales, instituciones, incluso personas en la profesión, etc. El tiempo de Cuaresma nos sirve para crecer y madurar, precisamente porque evocamos, revivimos, las pruebas que nos permiten hallar, darse cuenta, reconocer, lo que hay realmente en nuestro corazón; desde aquí avanzar y crecer en el Espíritu. Ya lo dijo Yahvé al Pueblo de Israel: «Te hice pasar por el desierto para saber qué había en tu corazón» (Dt 8,2).

Toda la Iglesia y todos en la Iglesia hemos de crecer atravesando pruebas, algunas comunes a todos y otras más propias de un estado o carisma. Así, ya que estamos centrados en el laicado y los grandes retos que tiene hoy planteados, reconocemos esas pruebas que han de atravesar los cristianos laicos por su particular condición de vivir la propia fe, como miembros de la Iglesia e insertos en el mundo.

San Pablo VI, cuando aún era Mons. Juan Bautista Montini mantuvo una rica conversación (una de tantas) con su amigo el filósofo Jean Guitton, cristiano laico muy consciente de su misión en el mundo de la cultura y también de la política. El cardenal le hizo observar:

«Su prueba de laico, hay que sentirla; yo diría incluso que hay que sufrirla. No hay solución fácil para lo que es por naturaleza difícil. Cuando hay que estar dividido, hay que soportar por amor el estar dividido...»

Alude a las tensiones ideológicas en el mundo y en la Iglesia, para acabar subrayando:

«No tenga miedo por no sentirse cómodo en este mundo. Nada es cómodo en este lugar de paso... Tarea de los filósofos cristianos y de los laicos: evitar que las verdades de fe se conviertan en (meros) símbolos de realidades humanas.»

No pretendemos que se capte el valor y la profundidad de estas palabras. Solo deseamos subrayar un aspecto de este mensaje que incide necesariamente en la vida del laico que busca ser sincero y consecuente con su fe en medio del mundo y miembro de la Iglesia. ¿No decimos que en la Iglesia, especialmente los laicos, han de amar el mundo? Es lógico que a veces uno se sienta identificado con él. Pero también en otras muchas ocasiones, sufre la distancia, lo que ve como errores del mundo, y se siente indignado o profeta crítico. ¿Por qué tantas veces el cristiano no «está cómodo» en el mundo? ¿por qué incluso, aunque sea de naturaleza diferente, se queja de la Iglesia?

Como en tantas otras ocasiones, vivir esta tensión está lejos de constituir un signo de falta de autenticidad del laico. Al contrario, demuestra que vive una cosa que experimenta todo verdadero discípulo de Cristo: vivir a fondo en el mundo, compartiendo sus alegrías, sufriendo sus faltas, y resucitando constantemente en esperanza.

Esto no es una fórmula que, aplicada de una vez por todas, se tiene asumida, como adquirida, en el bautismo o en un acto de fe y conversión gozosa. Si se nos permite esta comparación, diremos que, puesto que la crisis es crónica, a modo de enfermedad, siempre será necesaria la medicina. La medicina se toma como prueba, que, asumida humildemente, nos permite crecer, madurar, avanzar en el camino apasionante en el seguimiento libre y responsable de Cristo.

† Agustí Cortés Soriano
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

VIDA DIOCESANA

Temps de Quaresma

Trobad-recés de grups de laics de la diòcesi

Dissabte 21 de març de les 10 a les 13.30 h, a la Casa de l'Església.

La Delegació d'Evangelització i Apostolat Seglar ofereix un recés per a adults que estan en grups de catequesi d'adults, Bíblia o revisió de vida, amb espai per a testimonis, pregària i l'aportació del bisbe Mons. Agustí Cortés sobre l'espiritualitat laical.

Més informació: aseglar@bisbatsantfeliu.cat

Recés de Quaresma per a religiosos i religioses

Dissabte 7 de març, de les 10 a les 15 h, a la Casa de l'Església, amb el dinar a peu dret inclòs. Predicat pel Gmà. Gabriel Soler i Villegas, osb, monjo de Montserrat. En el programa hi haurà temps per a informacions diocesanes, xerrada, espai de reflexió i silenci, eucaristia i dinar.

Xerrades quaresmals a Molins

Allarg d'aquest mes de març tindran lloc una sèrie d'activitats dins del temps de Quaresma:

- Diumenge 8 març, a les 17 h. El temple de la Sagrada Família, per Jordi Faulí arquitecte en cap de les obres.

- Diumenge 22 març, a les 16 h. Projectió *El mayor regalo* del director J. M. Cotelo, que ha realitzat aquest documental sobre històries personals de perdó.
- Dissabte 28 març, a les 10.30 h. Visita a la Parròquia de Santa Anna de Barcelona, per conèixer l'experiència «Hospital de campanya», d'atenció a persones sense sostre.
- Diumenge 29 març, a les 17 h. Presentació del Projecte Raquel, d'acompanyament a persones que han passat per un avortament no natural.

Totes les activitats (excepte la del 28 de març), tindran lloc als locals parroquials de Sant Miquel Arcàngel, de Molins de Rei.

#XXCONCURSBIBLIC de Catalunya per a universitaris

El SAFOR-UAB, servei de la Diòcesi de Terrassa a la Universitat Autònoma, en coordinació amb FCC-Grup Avant convoca el Concurs Bíblic per a Universitaris, que enguany celebra la vintena edició. Està dirigit a universitaris tant de Catalunya com de totes les diòcesis d'Espanya i d'altres de parla castellana. Data límit d'inscripció el 3 d'abril de 2020.

Per a més informació, cartell, bases, etc.:

www.saforuab.info

AGENDA

- **Consell Pastoral Diocesà.** Dissabte 7 de març, de les 10 a les 13.30 h, a la Casa de l'Església de Sant Feliu de Llobregat.
- **2n diumenge de Quaresma.** Diumenge 8 de març, a les 19 h, eucaristia presidida pel bisbe Agustí a la Catedral de Sant Llorenç.
- **Recés a la Casa de Betània.** Diumenge 15 de març. Dirigit pe Mn. Joan Rodríguez. Més informació: Misioneras hermanas de Betania (c/ Bonavista, 37 - tel. 933 751 102 - Cornellà de Llobregat).
- **Recés al Centre d'Espiritualitat Francesc Palau.** Del 27 al 29 de març, a les portes de la Setmana Santa, amb el P. Maximiliano Heràiz, ocd (c/ de la Immaculada 55 - 08017 Barcelona - tels. 938 233 108 i 680 384 360, www.espainterioritatpalau.com).
- **Grups d'Oració i Amistat.** 14 i 15 de març, jornades d'espiritualitat quaresmal «Pregària i compromís», amb la direcció de Mn. Josep Serra. Casa d'Exercicis Sant Ignasi, de Sarrià (Barcelona). Inscripcions als GOA: tel. 932 181 005.

Laïcat en sortida

Més de 2.000 congressistes van participar del 14 al 16 de febrer en el Congrés de Laics «Poble de Déu en sortida» que organitzava a Madrid la Comissió episcopal d'Apostolat Seglar de la Conferència Episcopal Espanyola. De la nostra diòcesi, dos preveres, un seminarista i deu laics i laiques. Recollint el seu testimoni en calent ens expliquen que «ha estat d'una experiència d'Església, amb gent de diferents indrets, sensibilitats, moviments, parròquies... Una Església on s'incorporen totes les maneres de fer, de ser i d'estar-hi dins. Ha estat impressionant».

Un congrés on s'ha parlat de quatre itineraris: primer anunci, acompanyament, processos formatius i presència a la vida pública, dividits en 40 línies temàtiques. Cada qual podia triar dos tallers. «Ha estat una experiència molt positiva: ens hem ajuntat gent que no ens coneixíem, hem fet l'esforç de reflexionar sobre el que se'ns demanava i de sintetitzar-ho, per arribar a acords i pro-

Congressistes del Bisbat de Sant Feliu de Llobregat

postes per elaborar un document final. Una experiència molt enriquidora».

I ara? «Ens haurem de moure per poder explicar tot el que s'ha viscut...». I ja hi ha dates programades. Però, sobretot, ha estat un refermar el propi compromís com a laïcat dins l'Església.

Jornades de formació per al clergat en clau d'acompanyament

Ponència del P. Ángel Moreno Sancho

Pràcticament des dels inicis de la diòcesi, s'han posat en marxa aquestes jornades a Montserrat, on es combinen els elements de formació, convivència i vida litúrgica amb la comunitat benedictina. En aquesta 16a edició, del 17 al 19 de febrer, han participat 48 capellans, plenament o a temps parcial, i s'ha volgut aprofundir l'acompanyament dels laics en l'espiritualitat i missió dels ministres ordenats. Aquesta reflexió va ser conduïda per Ángel Moreno Sancho, prevere de la Diòcesi de Sigüenza-Guadalajara, que desenvolupa el seu ministeri pastoral com a capellà del monestir cistercenc de Buenafuente del Sistol, i com a vicari episcopal per als instituts de vida consagrada. El P. Moreno posava l'accent en la conveniència de l'acompanyament com un camí molt valuós per assolir el creixement cristià.

Alhora, s'anava posant de manifest la seva complexitat (la mateixa que la pròpia de cada persona) i també les seves possibilitats, en ordre a l'evangelització, perquè es poden trobar en Crist les respostes a les preguntes profundes del cor de la persona.

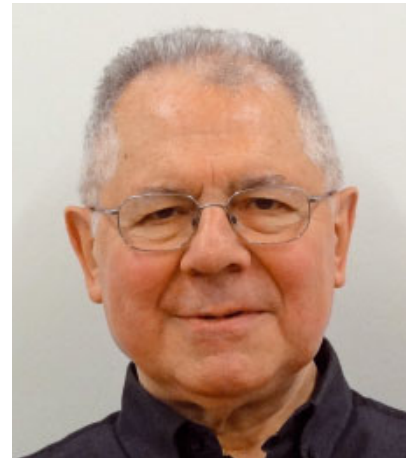
A més de les ponències sobre aquesta temàtica, es va realitzar una taula rodona amb dos laics, María José Rodríguez i Pere Joan Giralt, en la qual es va dialogar sobre què és el que demana i el que més valora una persona acompanyada del procés d'acompanyament.

L'últim matí va donar l'ocasió de conèixer més a fons la figura del sant John Henry Newman, de la mà del P. Antoni Serramona. Van completar les jornades dos moments de diàleg amb el pare Abat de Montserrat i amb el bisbe Agustí, per conversar sobre diversos aspectes de la vida del santuari i de la diòcesi, respectivament.

25 ANYS CPT

«Hem de posar-nos a aplicar molts punts pendents del Concili Tarraconense»

P. BERNABÉ DALMAU, OSB

El P. Bernabé Dalmau, osb, monjo de Montserrat i membre de la Delegació de Pastoral Sagramental i Litúrgia de la Diòcesi de Sant Feliu de Llobregat, fou participant al Concili Provincial Tarraconense.

«**Esperit, què dius a les esglésies de la Tarraconense?». De quina manera es va sentir l'acció de l'Esperit durant el Concili?**

En tres moments. El primer en la iniciativa que tingueren els bisbes de convocar-lo, fruit d'un profund discerniment. El segon durant l'etapa preparatòria, en què centenars de fidels de cada diòcesi respongueren els qüestionaris prèviament elaborats. El tercer, en la celebració mateixa.

En quin dels quatre temes majors va intervenir més?

Vaig intervenir en el segon tema, que tractava de la Paraula de Déu i els sacraments, com a relator amb l'assessorament del Dr. Armand Puig i del P. José Aldazabal. Dintre el context del Concili va passar una mica de puntetes, perquè els altres tres temes eren més importants i suscitaven major interès.

La societat ha experimentat canvis exponencials en 25 anys. Cal un nou Concili Provincial Tarraconense?

Una prèvia: per logística i per legislació actuals és impossible un Concili Ecumènic de les característiques del Vaticà II i un Concili Provincial com el nostre de 1995. Hem de ser realistes i posar-nos a aplicar molts punts pendents del Concili Tarraconense.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

2. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Lv 19,1-2.11-18 / Sl 18 / Mt 25,31-46]. Sant Lluci, bisbe; santa Genara, mr.; santa Agnès de Praga o de Bohèmia, rel. franciscana.

3. ■ Dimarts [Is 55,10-11 / Sl 33 / Mt 6,7-15]. Sant Medir, pagès mr. barceloní; sant Ermenter (o Emeteri) i sant Celdoni (o Celoni), soldats mrs. a Calahorra; santa Màrcia, vg. i mr.

4. ■ Dimecres [Jn 3,1-10 / Sl 50 / Lc 11,29-32]. Sant Casimir (1458-1484), príncep polonès; sant Lluci i,

papa (romà, 253-254) i mr.; sants Nèstor, Eteri, Arcadi, Capitó, bisbes i mrs.

5. ■ Dijous [Est 14,1.3-5.12-14 / Sl 137 / Mt 7,7-12]. Mare de Déu d'Àfrica; sant Focas, mr.; sant Josep Joan de la Creu, rel. franciscà; santa Olívia, vg. i mr.; sant Luperc, mr.

6. ■ Divendres [Ez 18,21-28 / Sl 129 / Mt 5,20-26]. *Sant Feliu de Llobregat*: Sant Oleguer (†1137), bisbe de Barcelona i de la Tarragona reconquerida; sant Virgili, bisbe; santa Coleta Boylet (†1447), vg. reformadora clarissa.

7. ■ Dissabte [Dt 26,16-19 / Sl 118 / Mt 5,43-48]. Santa Perpètua i la seva serventa Felicitat, mrs. a Cartago (203); sant Teòfil, bisbe.

8. ■ Diumenge vinent, II de Quaresma (litúrgia de les hores: 2a setmana) [Gn 12,1-4a / Sl 32 / 2Tm 1,8b-10 / Mt 17,1-9]. Sant Joan de Déu (1495-1550), religiós portuguès, fundador a Granada de l'Orde Hospitalària (OH), patró dels malalts i dels bombers; sant Veremon (Bermudo) d'Irache, abat; santa Aurèlia de Niça, mr.

Diumenge I de Quaresma (A)

COMENTARI

«No permeteu que caiguem en la temptació»

Temptació-pecat: aquest pot ser el resum de les lectures d'avui. La primera ens presenta Adam i Eva al jardí de l'Edèn al mig del qual hi havia l'arbre del coneixement del bé i del mal. Déu els havia prohibit de menjar d'aquest arbre, sota pena de mort, però l'home i la dona en van menjar, fent cas de la *serp*, del temptador: *No moríreu pas! Déu sap que, si un dia en menjàveu, se us obririen els ulls i... coneixeríeu el bé i el mal.* En van menjar i s'obriren a tots dos els ulls. Tenia raó la serp? Però el resultat és molt diferent del que esperaven: *Llavors s'adonaren que anaven nus: és la nuesa radical, la nuesa, d'una naturalesa feble, la nuesa sobretot del pecat. Ara s'adona que ha pecat. Cosiren fulles de figuera per fer-se'n faldars* en un intent va de cobrir la seva nuesa, però aquesta és molt més profunda.

En canvi Jesús a l'evangeli surt victoriós del temptador que se li acostà i li diu: *Si ets Fill de Déu, digues que aquestes pedres es tornin pans.* La resposta de Jesús és clara: *L'home no viu només de pa; viu de tota paraula que surt de la boca de Déu.* Després el diable li diu: *Si ets Fill de Déu tira't daltabaix.* Però Jesús contesta: *No temptis els Senyor, el teu Déu.* I a la tercera temptació: *Tot això t'ho donaré si et prosternes i m'adores, Jesús, ferm, li replica: Adora el Senyor, el teu Déu, dona culte a ell tot sol.* Jesús rebutja fer servir la seva realitat de Fill de Déu per aconseguir avantatges materials: el pa, l'aplaudiment de la gent, el poder, el tenir, el consumisme, l'orgull. I sempre amb la Paraula de Déu: escoltant-la i fent-ne cas, tot el contrari d'Adam i Eva. Per això sant Pau subratlla: *Així com per haver fallat un sol home es va estendre a tots la condemna, també per haver estat just un de sol, tots els homes són absolts i obtenen la vida.* La desobediència a Déu porta a la mort, l'obediència a la Paraula de Déu a la vida, a la felicitat. La temptació és inevitable; caure en la temptació, no, com ens ho demostra Jesús, sempre i quan l'home visqui de la Paraula de Déu.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura del llibre del Gènesi (Gn 2,7-9;3,1-7)

El Senyor-Déu modelà l'home amb pols de la terra, li bufà a la cara per fer-li entrar un alè de vida, i es convertí en un ésser animat. Llavors el Senyor-Déu plantà un jardí a Edèn, a la regió d'orient, i va posar-hi l'home que havia modelat. El Senyor-Déu va fer néixer de la terra fèrtil totes les varietats d'arbres que fan goig de veure i donen fruits gustosos. Al mig del jardí hi havia l'arbre de la vida i l'arbre del coneixement del bé i del mal. La serp era el més astut de tots els animals que el Senyor-Déu havia fet. Digué, doncs, a la dona: «Així Déu us ha dit que no mengueu dels fruits de cap arbre del jardí?» La dona li respongué: «Podem menjar dels fruits de tots els arbres del jardí, però dels fruits de l'arbre que hi ha al mig, Déu ha dit que no en mengem ni els toquem, perquè moriríem.» La serp digué a la dona: «No moríreu pas! Déu sap que si un dia en menjàveu se us obririen els ulls i seríeu iguals que els àngels: coneixeríeu el bé i el mal.» La dona, veient que el fruit de l'arbre era bo per a menjar, que donava gust de veure i que era temptador això d'adquirir coneixement, en collí i en menjà; en donà també al seu marit, que en menjà com ella, i se'ls obriren a tots dos els ulls. Llavors s'adonaren que anaven nus i cosiren fulles de figuera per fer-se'n faldars.

► Salm responsorial (50)

R. *Compadriu-vos de nosaltres, Senyor, perquè hem pecat.*

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 5,12-19) (Versió abreujada)

Germans, per obra d'un sol home entrà el pecat al món, i amb el pecat hi entrà també la mort, que s'estengué a tots els homes, donat que tots van pecar. Així, doncs, si per haver fallat aquell tot sol va impedir la mort per culpa d'ell, amb molt més motiu els qui reben aquesta sobreabundància de gràcia i el do generós que els fa justos viuran i regnaran gràcies a un de sol, que és Jesucrist. Per tant, així com per haver fallat un sol home es va estendre a tots la condemna, també per haver estat just un de sol tots els homes són absolts i obtenen la vida; així com, per haver desobeït aquell home sol, els altres van esdevenir pecadors, també per haver obeït un de sol, esdevindran justos els altres.

► Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu (Mt 4,1-11)

En aquell temps, l'Esperit conduí Jesús al desert perquè el diable el temptés. Feia quaranta dies i quaranta nits que dejunava, i quedà extenuat de fam. El temptador se li acostà i li digué: «Si ets Fill de Déu, digues que aquestes pedres es tornin pans.» Jesús li respongué: «Diu l'Esriptura: "L'home no viu només de pa; viu de tota paraula que surt de la boca de Déu".» Llavors el diable se l'enduu a la ciutat santa, el deixa dalt la cornisa del temple i li diu: «Si ets Fill de Déu, tira't daltabaix; l'Esriptura diu: "Ha donat ordre als seus àngels que et duguin a les palmes de les mans, perquè els teus peus no ensopeguin amb les pedres".» Jesús li contesta: «També diu l'Esriptura: "No temptis el Senyor, el teu Déu".» Després el diable se l'enduu dalt una muntanya altíssima, li fa veure tots els reialmes del món i la seva glòria i li diu: «Tot això t'ho donaré si et prosternes i m'adores.» Llavors li diu Jesús: «Ves-te'n d'aquí, Satanàs! L'Esriptura diu: "Adora el Senyor, el teu Déu, dona culte a ell tot sol".» Llavors el diable el deixà estar, i vingueren uns àngels per proveir-lo.

► Lectura del libro del Gènesis (Gén 2,7-9;3,1-7)

El Señor Dios modeló al hombre del polvo del suelo e insufló en su nariz aliento de vida; y el hombre se convirtió en ser vivo. Luego el Señor Dios plantó un jardín en Edén, hacia oriente, y colocó en él al hombre que había modelado. El Señor Dios hizo brotar del suelo toda clase de árboles hermosos para la vista y buenos para comer; además, el árbol de la vida en mitad del jardín, y el árbol del conocimiento del bien y el mal. La serpiente era más astuta que las demás bestias del campo que el Señor había hecho. Y dijo a la mujer: «¿Conque Dios os ha dicho que no comáis de ningún árbol del jardín?». La mujer contestó a la serpiente: «Podemos comer los frutos de los árboles del jardín; pero del fruto del árbol que está en mitad del jardín nos ha dicho Dios: "No comáis de él ni lo toquéis, de lo contrario moriréis"». La serpiente replicó a la mujer: «No, no moriréis; es que Dios sabe que el día en que comáis de él, se os abrirán los ojos, y seréis como Dios en el conocimiento del bien y el mal». Entonces la mujer se dio cuenta de que el árbol era bueno de comer, atrayente a los ojos y deseable para lograr inteligencia; así que tomó de su fruto y comió. Luego se lo dio a su marido, que también comió. Se le abrieron los ojos a los dos y descubrieron que estaban desnudos; y entrelazaron hojas de higuera y se las ciñeron.

► Salmo responsorial (50)

R. *Misericordia, Señor, hemos pecado.*

► Lectura de la carta de san Pablo a los Romanos (Rom 5,12-19) (Versión abreviada)

Hermanos: Lo mismo que por un hombre entró el pecado en el mundo, y por el pecado la muerte, y así la muerte se propagó a todos los hombres, porque todos pecaron... Si por el delito de uno solo la muerte inauguró su reinado a través de uno solo, con cuánta más razón los que reciben a raudales el don gratuito de la justificación reinarán en la vida gracias a uno solo, Jesucristo. En resumen, lo mismo que por un solo delito resultó condena para todos, así también por un acto de justicia resultó justificación y vida para todos. Pues, así como por la desobediencia de un solo hombre, todos fueron constituidos pecadores, así también por la obediencia de uno solo, todos serán constituidos justos.

► Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 4,1-11)

En aquel tiempo, Jesús fue llevado al desierto por el Espíritu para ser tentado por el diablo. Y después de ayunar cuarenta días con sus cuarenta noches, al fin sintió hambre. El tentador se le acercó y le dijo: «Si eres Hijo de Dios, di que estas piedras se conviertan en panes». Pero él contestó: «Está escrito: "No solo de pan vive el hombre, sino de toda palabra que sale de la boca de Dios"». Entonces el diablo lo llevó a la ciudad santa, lo puso en el alero del templo y le dijo: «Si eres Hijo de Dios, tírate abajo, porque está escrito: "Ha dado órdenes a sus ángeles acerca de ti y te sostendrán en sus manos, para que tu pie no tropiece con las piedras"». Jesús le dijo: «También está escrito: "No tentarás al Señor, tu Dios"». De nuevo el diablo lo llevó a un monte altísimo y le mostró los reinos del mundo y su gloria, y le dijo: «Todo esto te daré, si te postras y me adoras». Entonces le dijo Jesús: «Vete, Satanás, porque está escrito: "Al Señor, tu Dios, adorarás y a él solo darás culto"». Entonces lo dejó el diablo, y he aquí que se acercaron los ángeles y lo servían.